

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Emerici B. Stephani Hungarorum Regis filij: Ex ea quam V. P. Laurent. Sur. descripsit. Obijt Anno Domini 1032. Consentit Bonfinius de rebus Hungaricis, Dec. 2. Lib. 2. Relatus est inter ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

4. Nouēb.
Vitalis ser-
uus agrico-
la, omne ge-
nū tormento-
rum ex-
pertus mo-
ritur.

Quanta S.
Agricolae
morum inte-
gritas.

S. Agricola
crucifigitur.

Translatio
reliquiarum
eorundem.

Vide Not. C.
Baron in
Martyr.
Rom.

AGRICOLA, cui Vitalis ante seruum, postea confors & collega martyrij fuit, apud Bononiā Italiae urbem pro Christi nomine egregiè decertarunt. Vitalis enim cum à persecutoribus, vt Christum negaret, vehementius vrgeretur, ille in confessione fortior factus, omnia tormentorum genera ita in corpore suo expertus est, vt ne minimus quidem locus sanitati relictus esset. Totus itaque vulneribus concisus; fusa ad Christū oratione emisit spiritum.

Sanctum verò Agricolā, quòd moribus mētissimus esset, non continuò ad cruciatum abripuerunt; sed serui supplicio terrere voluerunt; erat enim tantis tamque præclaris ornatus virtutibus, vt ab ipsis etiam inimicis diligerecur. Sed hæc persecutorum honorificentia, omni erat immanitate acerbior; vt potè quæ martyrium inuidebat. Deniq; cum vir sanctus fraudulentis eorum blanditijs non acquiesceret, sed serui sui constantia & virtute animatus eadem martyrij gloriam sitiret; in crucem sublatu gloriose triumpho è corpore ad cælos migravit. Horum reliquias multo post tempore Namatius Aruernorum Episcopus in Gallias transtulit.

VITA S. EMERICI B. STEPHANI

Hungarorum Regis filij. Ex ea quam V. P. Laurent. Sur. descripsit. Obijt Anno Domini 1032. Consentit Bonfinius de rebus Hungaricis, Dec. 2. Lib. 2. Relatus est inter sanctos vna cum S. Stephano Rege eius Patre, à Benedicto Papa octauo, qui dictus est nonus.

Beatus

BEATVS Emericus nobilissima profapia,
Stephano Hungarorum Rege & aposto-
lo: & *Gysela S. Henrici Imperatoris so-
rore ortus est. Qui parentibus sanctitatis stu-
dio nequaquam inferior, somni parcissimus,
alijs dormientibus, à secunda ferè noctis vigi-
lia, ad lucem vsque Dauidicos psalmos lecti-
tare solebat: ad finem cuiusque psalmi corde
contrito à Deo veniam postulans. Quod san-
ctus eius parens per rimam parietis sæpiùs cõ-
templatus, apud se tacitum habuit: magna in-
terim de filio spe concepta.

4. Nouem.
Patria &
paries eius.
* Gysla.

qualis in
pueritia.

Cùm autem aliquandò sanctus Rex beati
Martini monasterium in monte Pannoniæ in-
genti sumptu à se fundatum orandi causa vel-
let inuisere, Emericum filium suum eius itine-
ris comitem sibi adhibuit; non ignorans, quan-
ta Dei gratia puer ille polleret. Vbi autem ad
monasterium propius accessit, monachi hono-
ris causa obuiam processere, vt Regem, qua par-
erat, reuerentia exciperent. Sed Rex sciens præ-
clara filij sui merita, eum antecedere iussit, fra-
tresque illos salutare; tum vt ea ratione illos
honestaret, tum vt filio honor, ipsi paratus, im-
penderetur. Veniens igitur ad fratres Emeri-
cus, osculatur singulos; nõ tamen, eodem mo-
do omnes, sed pro ratione meritorum quæ re-
uelante Dei spiritu, cognouerat; alijs duo, alijs
tria, plerisque quatuor vel quinque, vni Mau-
ro septem oscula dedit. Quod cum cerneret
pater eius, etsi filium nihil ea in re temerè fe-
cisse existimaret, non potuit tamen non ob rei
nouitatem non admirari. Itaque peracto sacri-
ficio, familiariter & accuratè ex eo percuncta-

Huius S. Ste-
phani Regis
vita habetur
20. August.

Dd 5 tur,

tur, cur non iisdem omnes patres osculis impertisset. Respondet ille, se, pro ratione temporis, quo singuli continenter vixissent, alijs plura, alijs pauciora oscula distribuisse. Eum autem quem septies osculatus esset, virginem permansisse ait: atque ex eo septenario numero virginitatis præstantiam intelligi debere.

*Bon finem nõ
de vno: sed
de pluribus,
hoc eum di-
xisse scribit.*

Procedente dein ætate cum virtutum & meritum simul incrementa caperet, nocte quadam, Vespertinij, in basilica beati Gregorij martyris vetustissima, cū vnico famulo ante aram precibus incumbens, apud se disquirere cepit, quodnam posset Deo munus offerre gratissimum. Et ecce tota ecclesia immenso repente lumine completa vox cælitus eiusmodi auditur: Præclara res est virginitas. Itaque mentis & corporis integritatem Deo offerro, & constanti animi proposito in ea perseverato. Hac voce mirificè exhilaratus nõ suis, sed Dei præsidens viribus, virgineam statuit puritatem extremum ad usque vitæ spiritum conseruare. Pater autem eius regno consulere volens, virginē & forma corporis, & morum integritate spectatissimā, stirpe regia ortam, ei despondit. Id etsi illi principio multū recusaret, tandem tamen paternis victus precibus, assensit quidē, sed ita tamen, vt sponsam ad eadem vitæ castimoniam perduceret. Malebat enim pius adolescens virtutum illam, quàm liberorum fecunditate pollere. Interea ne corpus lasciuiret, & spiritui forsitan rebellionem excitaret, assiduis illud ieiunijs alijsque afflictionibus domabat: sponsamque non alio, quàm sor-

*En quid cæ-
litis illi mā-
deur.*

*Seruat vir-
ginitatem cū
desponsata
sibi virgine.*

ris loco habens, in ipso iuventutis flore ad beatam immortalitatem foeliciter migravit. Tricesimo autem ab obitu eius die, tot tantisque miraculis DEVS sanctum suum illustravit, ut cunctis in vrbe regia, quam Albam regalem vocant, vbi sacrum eius corpus tumulatum est, non moeroris ille, sed gaudij dies videretur.

Porro Ladislao religioso Rege postea regnante, Conradus quidam natione Germanus, homo multis flagitijs contaminatus, ac tandem magno Dei munere cōpunctus Romam adijt, & Pontifici peccata sua cum ingenti cordis cōtritione confessus, salutarem ab eo animæ suæ petijt medicinam. Pontifex ad immanitatem criminū eius obstupescens, hac eum multavit poena, ut loricam ferream ad nudum corpus quinis catenis ferreis obstringeret, & chartam in qua enormia eius peccata scripta erant, Pontificis annulo obsignatam, ad loca, in quibus sancti quiescerent, secum circumferret; donec catenis diuinitus dissolutis, chartam penitus obliteratam cerneret. Fecit homo, ut iussus erat (nihil enim arduum videtur ex animo sua peccata lugenti, & cum Deo in gratiam redire cupienti) inuisit loca sacra, etiam Hierosolym & Saluatoris sepulchrum non intermisit. Tandem veniens in Pannoniam, ad sepulchrū beati Regis Stephani, cuius tum ibidē celeberrimum nomen erat, fundit preces, petitq; ut & alibi, à Deo p̄ intercessionē sancti sui, facinorū suorū veniam. Cū aut multum delassato inter orandum somnus obrepisset, sanctus Rex illi apparet, Emerici filij sui monumentū adire iubet:

eius

*Migrat ad
Dominum,
& miraculis
coruscet.*

Nota admirandam penitentiam.

eius utique meritis à peccatorum & corpori
vinculis diuinitus absoluendum. Euigilans ho
mo, ilico dictis eius obaudiens, iussa protinus
adimplet: & ecce opinione celerius dissiliens
ferrei nexus, charta resignata nullum habet
scripturæ vestigium. Ad sonitum cadentium
catenarum accurrunt æditui, & complures
lij: qui cognita re stupentes cuncta ad Regem
referunt Ladislaum. Is conuocato concilio, de
beato Emerico sanctorum catalogo adscriben
do, cum episcopis & regni proceribus cõfere.
Indicitur triduanum cunctis ieiunium, quo
transacto, sacrum Emerici corpus honorificè
eueatur: multaque diuinitus miracula eodem
elevationis die atque deinceps edita sunt.

*Præclarum
miraculum
ad tumulum
eius.*

*Eueatur sa-
crum eius
corpus.*

VITA S. AMANTII EPISCOPI RV-

*thenensis in Gallijs: Ex ea qua est apud V. P.
Laur. Surium. Sacrum eius corpus transla-
tum est à S. a Quinctiano eiusdem successore
qui floruit anno Christi 507. & reliquis.*

*Vide Notat.
C. Baron. in
Martyr.
Rom.
a De eod.
Tom. 6. An-
nal.
4. Nouëb.
Patria eius.*

*Fir Episco-
pus.*

SANCTVS Amantius Rutena vrbe oriun-
dus, in primæuo ætatis flore, abruptis se-
culi laqueis, militiam Christi suscipiens,
vitia quibus pulsatur humana fragilitas viri-
liter calcauit. Sed enim beato feruens propo-
sito, & eximiorum meritorum splendore con-
spiciuus, sacerdotij culmen & sublimis cache-
dræ sedem emeruit: gessitque mentem fastigio
honoris sui parem. vnde & à Domino miracu-
lorum insignium operatione protinus reddi-
tur spectabilis.

Et quidem primò, cum in prædicta vrbe Pre-